

Sygn. akt I C 201/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Marcin Drabik

Protokolant Judyta Odachowska

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2021 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.**

przeciwko **M. P. (1)**

o zapłatę

oddala powództwo w całości.

Sygn. akt IC 201/21

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, że pozwana M. P. (1) ma zapłacić na rzecz strony powodowej kwotę 143.178,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 28 października 2020 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona powodowa wskazała, iż pozwana zawarła z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w dniu 2 października 2015r. umowę kredytu gotówkowego nr (...) na kwotę 112.665 zł. Wobec niewywiązywania się przez pozwaną ze spłaty zaciągniętego zobowiązania, pismem z dnia 20 września 2016 roku pierwotny wierzyciel wypowiedział przedmiotową umowę. Z dniem upływu 30 dniowego okresu wypowiedzenia umowa kredytu została rozwiązana, a całości pozostałego do spłaty zadłużenia stała się wymagalna. W dniu 9 listopada 2018 roku (...) Bank (...) S.A. w W. przejął część majątku pierwotnego wierzyciela, m.in. nabył wierzytelność objętą przedmiotowym pozwem. Następnie w dniu 24 października 2019 roku zawarta została umowa przelewu wierzytelności pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. a (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., która to umową strona powodowa nabyła wierzytelność objętą pozwem. Strona powodowa wskazywała, że roszczenie powoda wynikające z umowy kredytu podlega trzyletniemu terminowi przedawnienia, jednakże w niniejszej sprawie bieg przedawnienia został przerwany na skutek dobrowolnych wpłat pozwanej dokonywanych na poczet zobowiązania, co traktować należy jako tzw. uznanie niewłaściwe.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 20 listopada 2020r. Sąd Okręgowy w (...) uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana M. P. (1) wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko zakwestionowała istnienie wierzytelności po stronie powoda, wskazując, że wbrew twierdzeniom strony powodowej nie otrzymała ona żadnej informacji o cesji wierzytelności, wysokości tejże wierzytelności oraz informacji, na jakiej podstawie dokonano cesji zobowiązania niewykazanego. Jednocześnie pozwana zarzucała, że nie otrzymała żadnych dokumentów potwierdzających należność oraz cesję na rzecz strony powodowej. Zdaniem pozwanej strona powodowa nie wykazała zakupu wierzytelności, jak również faktycznej kwoty tejże wierzytelności. Wskazała dodatkowo, że zarówno umowa cesji jak i wyciąg z ksiąg rachunkowych nie stanowią dowodu urzędowego w myśl przepisów prawa cywilnego. Dokumenty złożone przez stronę powodową nie posiadają mocy dowodowej i nie stanowią dowodu. Pozwana wskazywała nadto, że strona powodowa nie wykazała, iż należność w stosunku do pozwanej w ogóle istnieje oraz w jakiej wysokości w stosunku do strony powodowej. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu stanowi bowiem dokument wewnętrzny, a oświadczenie wierzyciela nie jest wystarczające do przyjęcia, że doszło do skutecznego przelewu wierzytelności. Zarzuciła nadto również, że strona powodowa winna po nabyciu wierzytelności wezwać ją do zapłaty, ze wskazaniem dokumentów, na podstawie których nabyła wierzytelności oraz określić jej termin wymagalności roszczenia, czego nie uczyniła.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 października 2015 roku pozwana M. P. (1) zawarła z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. umowę o kredyt gotówkowy nr (...) \ (...) w łącznej kwocie 109.800 zł z przeznaczeniem na cel konsumpcyjny. Kwota kredytu wraz z prowizją banku wynosiła 112.665 zł. Całkowity koszt kredytu wynosił 34.682,97 zł, przy czym całkowita kwota do zapłaty wynosiła 144.482,97 zł. Oprocentowanie kredytu było zmienne i na dzień podpisania umowy wynosiło 6,50% w stosunku rocznym. Dokonywanie płatności rat następować miało według harmonogramu spłat będącego załącznikiem do umowy. Spłata kredytu ustalona została na 96 równych miesięcznych rat kapitałowo – odsetkowych w wysokości 1.505,03 zł. Zgodnie z postanowieniami kredytu niespłacenie rat kredytu w terminie ustalonym w umowie powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego bank pobierze odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. W myśl postanowień umowy mogła być ona wypowiedziana przez każdą ze stron z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia. Bank miał możliwość wypowiedzenia umowy : w przypadku udzielenia przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej. W dniu następującym po upływie okresu wypowiedzenia zadłużenie kredytobiorcy z tytułu udzielonego kredytu staje się natychmiast wymagalne.

dowód :

- odpis umowy kredytu gotówkowego nr (...) \ (...) z dnia 2 października 2015r., k. 56 – 57.

Z uwagi na fakt, iż pozwana nie regulowała terminowo należności wynikających z łączącej strony umowy, bank pismem z dnia 20 września 2016 roku wypowiedział pozwanej umowę o kredyt nr (...) \ (...) i wezwał do spłaty całości zadłużenia wymagalnego, które na dzień sporządzenia pisma wynosiło 6.016,55 zł. Bank poinformował pozwaną, iż w przypadku dokonania przez nią spłaty powyższej kwoty w terminie wypowiedzenia, będzie równoznaczne z wyrażeniem przez nią zgody na wycofanie przez Bank oświadczenia o wypowiedzeniu umowy. W przypadku braku spłaty w powyższym terminie umowa ulegnie rozwiązaniu, a kwota całkowitego salda zadłużenia, która na dzień sporządzenia pisma wynosiła 107.355,34 zł powiększona o odsetki umowne oraz odsetki od zadłużenia przeterminowanego stanie się natychmiast i w pełni wymagalna. Powyższe wypowiedzenie doręczone zostało pozwanej w dniu 30 września 2016r.

dowód :

- odpis wypowiedzenia umowy o kredyt z dnia 20 września 2016r. wraz z potwierdzeniem doręczenia, k. 58.

W dniu 25 października 2016 roku umowa kredytu nr (...) \ (...) została wypowiedziana. Po wypowiedzeniu umowy pozwana dokonywała jeszcze kilkakrotnie spłaty kredytu, tj. w dniach 23 lutego 2017r., 15 listopada 2017r. oraz 28 grudnia 2017r.

dowód :

- zestawienie spłat na rachunku pozwanej, k. 61.

Na podstawie uchwały z dnia 25 września 2018 roku podjętej przez Walne Zgromadzenie (...) Bank (...) S.A. dokonano podziału (...) Bank (...) S.A. Podział nastąpił w trybie określonym w art. 529 § 1 pkt 4 k.s.h. poprzez przeniesienie na bank przejmujący (...) Bank (...) S.A. części majątku banku dzielonego (...) Bank (...) S.A., w formie zorganizowanej części przedsiębiorstwa banku dzielonego w zakresie określonym w uchwałach o podziale oraz w planie podziału. Wpisu do KRS dokonano w dniu 9 listopada 2018r.

dowód :

- wypis z Monitora Sądowego i Gospodarczego nr (...) ((...)) pozycja(...), k. 10,

- informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców KRS ze stanem na dzień 9 listopada 2018r., k. 29 – 33.

W dniu 24 października 2019 roku (...) Bank (...) S.A. zawarł z (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji. W punkcie 17.6 umowy strony postanowiły, że skutek rozporządzający niniejszej umowy w postaci przejścia na nabywcę portfeli wraz z ewentualnymi zabezpieczeniami następuje, z zastrzeżeniem bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, pod warunkiem uiszczenia w całości ceny kupna, o której mowa w punkcie 3.1 umowy, w sposób określony w powołanym postanowieniu. W razie ziszczenia się warunku wskazanego w zdaniu pierwszym (zapłata ceny kupna), przejście na nabywcę wierzytelności wraz z ewentualnymi zabezpieczeniami ma moc od dnia zawarcia umowy. Przejście portfeli na nabywcę następuje według stanu wierzytelności na datę graniczną. W punkcie 17.7 umowy wskazano, że w razie nieziszczenia się warunku określonego, w punkcie 17.6 umowy (zapłata ceny kupna) Bank będzie uprawniony do odstąpienia od umowy. Prawo do odstąpienia od umowy wygasa po upływie 1 miesiąca od dnia, w którym przypadał termin zapłaty ceny kupna.

dowód :

- umowa przelewu wierzytelności z dnia 24 października 2019r., k. 11 – 25.

W piśmie zatytułowanym jako – załącznik nr 2 do umowy przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 24 października 2019 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. a (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty - wykaz wierzytelności wchodzących w skład portfela 1 umieszczona została wierzytelność pozwanej wynikająca z umowy nr (...) \ (...), sądem wydającym tytuł wykonawczy oznaczony był Sąd Apelacyjny we (...) w sprawie sygn. akt I ACz 2040/18.

dowód :

- wydruk, k. 43.

(...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w oświadczeniu z dnia 7 listopada 2019r., powołując się na umowę przelewu wierzytelności z dnia 24 października 2019r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. a (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., oświadczył, że warunek o którym mowa w punkcie 17.6 umowy, tj. uiszczenie w całości ceny kupna określonej punkcie 3.1 umowy w sposób określony w powołanym postanowieniu, został spełniony. Tym samym wierzytelności wchodzące w skład portfeli, wraz z ewentualnymi zabezpieczeniami zostały przeniesione na nabywcę z mocą od dnia zawarcia umowy.

dowód :

- oświadczenie (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. z dnia 7 listopada 2019r. wraz z notarialnie poświadczonymi pełnomocnictwami, k. 53 – 54.

Strona powoda wysokość zobowiązania pozwanej według stanu na dzień wystawienia wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty nr (...) z dnia 28 października 2020 roku określiła w łącznej kwocie 136.628,74 zł, w tym : 103.281,41 zł tytułem niespłaconego kapitału, 2.294,65 zł tytułem odsetek umownych oraz 31.052,68 zł tytułem odsetek karnych.

dowód :

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) z dnia 28 października 2020r., k. 9.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zaofiarowanych przez strony. Jednocześnie, wobec niestawiennictwa pozwanej na rozprawie w dniu 29 marca 2021 roku Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c. pominął dowód z przesłuchania pozwanej.

Kredyt bankowy definiowany jest jako stosunek ekonomiczny pomiędzy bankiem a kredytobiorcą, którego istota polega na dostarczeniu przez bank określonej kwoty środków pieniężnych kredytobiorcy, pod warunkiem jej późniejszego zwrotu wraz z wynagrodzeniem dla banku (odsetki, prowizja, opłaty manipulacyjne). Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2020 roku, poz. 1896) w art. 69 definiuje umowę kredytu i tak zgodnie z ust.1 tego przepisu przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie z ust.2 umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i spełniać określone warunki. Kredyt cechuje między innymi: odpłatność – kredytobiorca zobowiązany jest do zapłaty odsetek i ewentualnej prowizji dla banku i zwrotność – co do zasady kwota środków pieniężnych podlega zwrotowi. Obowiązek zwrotu kredytu przez kredytobiorcę jest jego podstawowym obowiązkiem wymienionym w art. 69 ust. 1 prawa bankowego i oddaje istotę umowy kredytu. Obok korzystania z kredytu i zwrotu składającej się na niego kwoty, art. 69 ust. 1 prawa bankowego nakłada na kredytobiorcę obowiązek zapłaty odsetek kapitałowych. Odsetki są świadczeniem ubocznym, z reguły realizowanym w tych samych przedmiotach co świadczenie główne i w wysokości obliczonej wedle stopy procentowej i czasu potencjalnego korzystania z przedmiotów objętych świadczeniem głównym.

Przelew wierzytelności regulują postanowienia art. 509 k.c. Przelew wierzytelności (cesja) jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza). Przedmiotem przelewu co do zasady może być wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. Powinna ona być też w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana) Jak wskazał to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 maja 1999 r. III CKN 423/98 (Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1) konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zdaniem Sądu analiza materiału dowodowego w postaci zestawienia spłat na rachunku bankowym pozwanej dedykowanym do przedmiotowej umowy kredytu z dnia 2 października 2015 roku wynika, że pozwana jeszcze w dniu 28 grudnia 2017 roku dokonała ostatniej wpłaty na poczet przedmiotowej wierzytelności. I choć istotnie strona powodowa nie zawiadomiła pozwanej o cesji wierzytelności, nie wezwała jej także do zapłaty, to wystąpiła z przedmiotowym powództwem w dniu 9 listopada 2020 roku (art. 165 § 2 k.p.c.), a zatem przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia.

Zdaniem Sądu, pomimo stwierdzenia powyższego uznać należało, że przedłożone przez stronę powodową dokumenty nie były wystarczające do uznania zasadności powództwa. W wyroku z dnia 13 czerwca 2013 r., V CSK 329/12 Sąd Najwyższy wskazał, że wynikające z art. 244 § 1 k.p.c. w zw. z art. 194 ustawy z 2004r. o funduszach inwestycyjnych domniemanie zgodności z prawdą danych ujawnionych w wyciągu funduszu sekurytyzacyjnego należy ściśle wiązać tylko z tymi okolicznościami, które według przepisów szczególnych powinny być przedmiotem zapisów w księgach rachunkowych prowadzonych przez fundusz sekurytyzacyjny. Wyciąg z ksiąg funduszu nie może zawierać innych danych ponad te, które ujawniane są w samych księgach rachunkowych według przepisów ustawy z 1994 r. o rachunkowości i przepisów wykonawczych do tej ustawy. Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności (por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2018r., III CZP 9/18). Okoliczności te, w razie ich kwestionowania przez stronę przeciwną, powinien wykazać fundusz odpowiednimi środkami dowodowymi, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. Tymczasem strona powodowa, mimo zarzutów kierowanych przez pozwaną w sprzeczności od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym nie zaoferowała innych dowodów na poparcie twierdzeń pozwu.

Pozwana zaprzeczała skuteczności dokonania cesji wierzytelności podnosząc zarzut braku legitymacji procesowej. Wobec faktu, iż legitymacja procesowa stanowi przesłankę materialnoprawną, sąd dokonuje oceny w zakresie jej istnienia w chwili orzekania co do istoty. Brak legitymacji procesowej, zarówno czynnej, jak i biernej, prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo. W zakresie wykazania swojej legitymacji czynnej, ciężar dowodu spoczywał na stronie powodowej. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że nie wykazała ona, iż posiada legitymację procesową czynną, co Sąd zobowiązany był zbadać z urzędu, niezależnie od podniesionych przez pozwaną zarzutów. Zdaniem Sądu strona powodowa w żaden sposób nie udowodniła, że przysługuje jej wierzytelność wobec pozwanej M. P. (2) wynikająca z zawartej przez nią w dniu 2 października 2015 roku z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. umowy o kredyt gotówkowy nr (...) \ (...) w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem.

Przechodząc do szczegółów, wskazać należy, że z samej umowy przelewu wierzytelności nie wynika, aby nastąpił przelew wierzytelności dotyczący pozwanej na rzecz strony powodowej, gdyż brak jest w umowie jakiegokolwiek wzmianki dotyczącej pozwanej (k. 11-25). Jednocześnie brak jest podstaw do przyjęcia, że wydruk – załącznik nr 2 (k. 43) stanowi część umowy przelewu wierzytelności z dnia 24 października 2019 r. i ewentualnie uzupełnia umowę o szczegółowe dane dotyczące przelewu wierzytelności przysługującej stronie powodowej względem pozwanej. Przedmiotowy wydruk (k. 43) nie został bowiem powiązany z przedmiotową umową przelewu wierzytelności. Brak jest zarówno fizycznego powiązania wyciągu z umową, jak również nie można przyjąć, że dotyczy on tej konkretnej umowy przelewu. Mankamentu tego nie usuwa wpisanie daty – 24 października 2019 r. i stron na wydruku (k. 43), gdyż w tym dniu przecież mogły zostać zawarte również inne umowy przelewu wierzytelności pomiędzy tymi samymi stronami, a ich treść mogła być odmienna. Wobec braku powyższego powiązania strona powodowa nie wykazała, że wydruk (k. 43) stanowi załącznik tej konkretnej umowy (k. 11-25). Dodatkowo należy podnieść, że nie wiadomo od jakiego podmiotu pochodzi wydruk (k. 43), gdyż brak jest na nim podpisu wystawcy, jak również ewentualnej daty jego sporządzenia.

Niezależnie od powyższego zważyć w tym miejscu należy, że strona powodowa nie złożyła do akt sprawy potwierdzenia dokonania zapłaty ceny sprzedaży. Zgodnie z punktem 3.1 umowy cesji z dnia 24 października 2019r. wynika, że cena kupna płatna jest wyłącznie przelewem na rachunek bankowy Banku do dnia 28 października 2019r. Wykazanie, iż doszło do uiszczenia ceny sprzedaży było niezbędne do wykazania skuteczności przelewu wierzytelności w stosunku do przedmiotowej umowy. Z treści powyższego zapisu wynika nadto, że Bank potwierdzi otrzymanie ceny kupna poprzez złożenie oświadczenia w formie pisemnej z podpisami notarialnie potwierdzonymi w terminie 5 dni od dnia otrzymania ceny kupna. Co prawda w aktach sprawy znajduje się oświadczenie Banku datowane na dzień 7

listopada 2019 roku, jednakże zdaniem Sądu nie sposób z treści tego oświadczenia wywodzić skutecznego nabycia przez stronę powodową przedmiotowej wierzytelności. Oświadczenie to potraktowane być może co najwyżej wyłącznie w kategoriach dokumentu prywatnego, a nie ulega wątpliwości, że zgodnie z ugruntowanym już stanowiskiem treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, Nr 5, poz. 84). Dokument taki stanowi jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Wobec powyższego przedstawione przez stronę powodową dokumenty nie stanowią dowodu na fakt nabycia wierzytelności względem pozwanej od pierwotnego wierzyciela.

Niezależnie od powyższego z wydruku (k. 43) wynika że Sąd Apelacyjny we Wrocławiu I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I ACz 2040/18 wydał już tytuł wykonawczy. Nabywca wierzytelności winien zatem otrzymać w wykonaniu umowy cesji wszelkie dokumenty dotyczące nabywanych wierzytelności, w tym przede wszystkim tytuły wykonawcze umożliwiające mu wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Zdaniem Sądu okoliczność ta jest istotna, albowiem posiadanie przez stronę powodową tytułu wykonawczego odnoszącego się do wierzytelności pozwanej pozwala jej, po uzyskaniu klauzuli wykonalności na rzecz nowego wierzyciela, na prowadzenie postępowania egzekucyjnego, bez konieczności prowadzenia przedmiotowego postępowania. Kwestia związana z ewentualnym istnieniem już tytułu powinna zostać w sprawie wyjaśniona przez stronę powodową, skoro wynika z przedłożonego przez stronę dokumentu.

Mając na uwadze powyższe rozważania powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.